

LETOKRUVY

ČASOPIS
STREDNEJ ODBORNEJ
ŠKOLY
LESNÍCKEJ V BANSKEJ
ŠTIAVNICI

2 / 2008 - 2009

Z OBSAHU:

SOČ

VI EDEŇ

EXPERT

KOLLÁROVA ŠTI AVNI CA

FÍ NSKO

PREZI DENTSKÁ POĽOVAČKA

KLOKAN

POĽSKO

TURECKO

SLOVI NSKO

I NCHEBA

MLADÝ EURÓPAN

ZÁVI SLOSTI NAŠE KAŽDODENNÉ

MATURI TY

LYŽI ARSKY

STUŽKOVÉ

KTO JE TO?

PRE ŠI KOVNÉ HLAVI ČKY

VLASTNÁ TVORBA

Prezidentská poľovačka

19.12.2008

Poľovačka sa konala v piatok, keď sme odchádzali na vianočné prázdniny. Deň nebol síce najkrajší, lebo bolo sychravo, no nám ako správnym lesákom to vôbec nevadilo. V Pliešovciach začalo pršať - dážď sa lial celý deň ako z vedra! Na poľovačke, ktorá sa konala v areáli vojenského priestoru Kamenný vrch sa zúčastnilo veľa

prominentov z Ministerstva obrany Slovenskej republiky, Ministerstva vnútra Slovenskej republiky atď., pozvánku dostal aj náš pán riaditeľ, no a prišiel aj hosť najvzácnejší – prezident Slovenskej republiky, pán Ivan Gašparovič. Robili sa tri pohony, ktoré boli dosť náročné na terén a ani počasie nebolo najlepšie. Nás bolo 12, z toho dve dievčatá, spolu s domácimi honcami, ktorí mali aj zbrane, sme v línii išli na strelcov, sem tam pokrikovali a snažili sa hlavne z húštiny

vyhnať zaľahnuté diviaky. Obednajšiu prestávku sme využili nielen na vychutnanie dobrého poľovníckeho guláša, sediac hneď vedľa pána prezidenta, ale sme sa s ním aj odфотоgrafovali. Napokon sa strelilo 8 diviakov (3 dospelé diviaky a 5 prasiat) a jedna líška. Na vyradení zatrúbili naši hornisti, pán prezident poďakoval všetkým za dobre odvedenú a zorganizovanú poľovačku a všetci sme boli pozvaní na večeru (teda „posledný pohon“) do objektu Kamenný vrch. Aj napriek zlému počasiu sme sa cítili veľmi dobre. Prekvapila nás bezprostrednosť a srdečnosť nášho pána prezidenta a aj keď cesta domov sa predĺžila kvôli hustému sneženiu, bol to zaujímavý krásne prežitý deň.

LESU a LOVU ZDAR!!!

Martina Ďuračková 3.E

INCHEBA 2009-Poľovníctvo a oddych

INCHEBA
EXPO BRATISLAVA

V dňoch 22. – 25. 1. 2009 sa konali v INCHEBE
v Bratislave:

- 15. medzinárodný veľtrh cestovného ruchu ITF Slovakiatour,
- 16. veľtrh gastronómie Danubius Gastur,
- 8. výstava obalových materiálov a baliacej techniky,
- 9. výstava strojov a technológií pre obchody Exposhop,
- 1. špecializovaná výstava WELLNESS a FITNESS,
- a 16. špecializovaná výstava Poľovníctvo a oddych.

Tejto poslednej sa už 12 krát zúčastnila aj naša SOŠL s vlastnou expozíciou zameranou každý rok na inú poľovnícku problematiku. Tentokrát sme sa zamerali na mláďatá. V našej expozícii boli diviáčatá, jelienča, srnča, líšča, medved'a, malý jazvec, jež, ale aj káčatká, bažanty a ku všetkému bol aj textový doprovod. Okrem toho atmosféru poľovníctva na tejto výstave navodzovali naši hornisti, ktorí trúbili rôzne poľovnícke signály zo Slovenska, Čiech, ale

aj Alpských krajín. Boli to práve naši trubači (a spolu s absolventami sa ich nazbieralo až 10), ktorí Svätohubertovskou fanfárou otvárali celú túto výstavu. Po nich zaspieval chorvátsky mužský spevokol, naša malá 6-ročná speváčka zo súťaže Slovensko má talent Martinka Bobáňová z Hriňovej a po početných príhovoroch rôznych prominentov výstavu

oficiálne otvoril prezident Slovenskej republiky pán Ivan Gašparovič s generálnym

riaditeľom Incheby p. Rozinom, ktorému priletel na ruku dravec (špeciálne na túto príležitosť nacvičený Harris) a znovu odletel ponad hlavy prekvapených hostí v duchu „Slobodného cestovania po celom svete ako vtáci“... Generálny riaditeľ bol tak spokojný, že nás všetkých pozval na slávnostnú recepciu a tak sme prvýkrát boli aj v ozajstnej „Smotánke“. Pre bohaté stoly a program (IMT Smile atď.) sme skoro nestihli ubytovanie na SOŠ poľnohospodárskej v Ivánke pri Dunaji.

Denne sme boli na výstave v plnom pracovnom nasadení od 9-18 hod.

Obrovsky úspech mala aj naša sova- plamienka driemavá (*Titto alba*). Vlastne nie je to len sova, je to náš Hugo!!!

Počas tých štyroch dní sme si ho strašne obľúbili a aj on si zvykol na nás. Bola to skvela spolupráca.

Počas výstavy nás zopárkrát navštívil aj Štiavnický Nácko na cestách, starí Štiavničania – absolventi našej školy ale

aj prezident pán Ivan Gašparovič. Bolo nám ct'ou sa zúčastniť na takomto podujatí a mať možnosť reprezentovať našu školu SOŠL v Banskej Štiavnici. Mali sme možnosť zoznámiť sa so zaujímavými ľuďmi, ktorých by sme asi nikdy za normálnych okolností nestretli.

Martina Ďuračková 3.E

SOČ

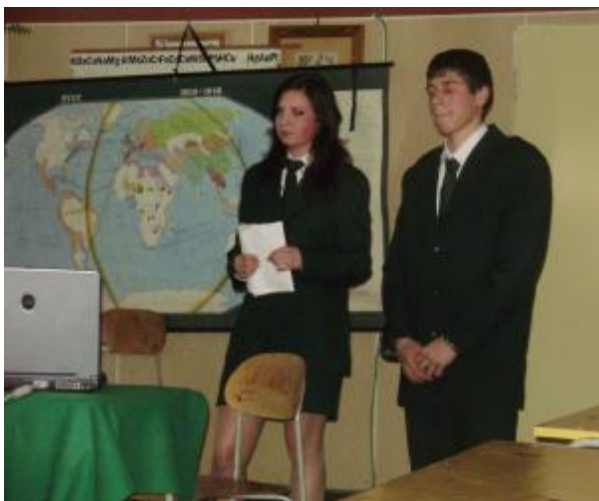
Dňa 2. 3. 2009 sa na našej škole konal XXXI ročník školského kola súťaže SOČ – Stredoškolskej odbornej činnosti. Táto súťaž má 2. časti.

V prvej sa súťažiaci zameriavajú na vypracovanie maximálne 25-stranovej práce na vybranú tému a v druhej je obhajoba práce pred odbornou hodnotiacou komisiou. V tomto roku bola zostavená z troch pánov profesorov –

Ing. Vladimíra Gálika, , Ing. Rudolfa Valoviča, Csc, Ing. Michala Diviaka. Komisia mala za úlohu ohodnotiť práce, prezentáciu a obhajobu riešiteľov súťaže.

Do školského kola súťaže SOČ sa prihlásili štyri autorské tímy a jedna samostatná autorka. Každý si vybral iný odbor ako napr. Učebné pomôcky, Životné prostredie, Ochrana lesa, Hospodárska úprava lesov, Pestovanie lesov. Všetky práce mali úspech, no podľa propozícií súťaže musela OHK určiť najlepších, ktorí budú „dúfajme úspešne“ hájiť farby našej ALMA MATER v krajskom a veríme, že aj v celoštátnom kole SOČ. Postupujúcim riešiteľom blahoželáme a držíme palce v ďalších kolách.

Práce postupující do krajského kola SOČ.

Odbor číslo	Meno a priezvisko	Názov práce	Konzultant
08	Juraj Šovčík Marcel Golian	Rekultivácia plochy po bývalom rozáriu, založenie umelého rašeliniska a vresoviska	Ing. Dudíková
07	Jozef Výbošťok Jana Bystrianska Patrik Očenáš	Podrobné zisťovanie stavu lesa a plánovanie hospodárskych opatrení ...	Ing. Kotlár
07	Maroš Turčáni Peter Refka	Návrh obnovy porastu	Ing. Kotlár
14	Lucia Jančeková Radomír Szabo	Vybrané biocenózy na LC Kysihýbeľ ako demonštračné objekty	Ing. Gáliková Mgr. Smutná

Lusy 2.E

Výsledky Krajského kola XXXI. ročníka SOČ v Banskobystrickom kraji

Dňa 7. apríla 2009 sa na Strednej odbornej škole v Žarnovici konalo Krajské kolo XXXI. ročníka SOČ, kde naši spolužiaci vo svojich odboroch úspešne obhájili svoje práce.

Poradie:

Odbor 07 Poľnohospodárstvo, lesné a vodné hospodárstvo

1. *Jozef Výboštok*
Podrobné zisťovanie stavu lesa
2. *Maroš Turčáni*
Návrh obnovy porastu

Odbor 08 Ochrana a tvorba životného prostredia

1. *Juraj Šovčík*
Rekultivácia plochy po bývalom rozáriu, založenie umelého rašeliniska a vresoviska

Výsledky XXXI. ročníka Celoštátnej prehliadky SOČ

V dňoch 28. apríla – 1. mája 2009 na pôde Strednej odbornej školy elektrotechnickej v Liptovskom Hrádku naši spolužiaci *Peter Refka*, *Juraj Šovčík* a *Jozef Výboštok* úspešne reprezentovali seba, našu školu a Banskobystrický samosprávny kraj.

Ich úspech je o to väčší, že z cca 8000 zapojených účastníkov XXXI. ročníka SOČ dokázali vo svojich odboroch svoje kvality, prebojovali sa medzi šestnásť najlepších riešiteľov v odbore a získali medailové miesta.

Poradie: Odbor 07 Poľnohospodárstvo, lesné a vodné hospodárstvo

2. miesto- Peter Refka - Návrh obnovy porastu

6. miesto- Jozef Výboštok - Podrobné zisťovanie stavu lesa

Odbor 08 Ochrana a tvorba životného prostredia

3. miesto- Juraj Šovčík - Rekultivácia plochy po bývalom

rozáriu, založenie umelého rašeliniska a vresoviska

S radosťou a hrdosťou Vám gratulujeme!

Ing. Kotlár Ján
metodik SOČ SOŠL

Expert 2009

Dňa 16. 12. 2008 sa na celom Slovensku na stredných školách uskutočnila súťaž Expert. Výnimkou nebola ani naša stredná odborná škola lesnícka. Na plnenie náročných úloh sa postavilo 17 žiakov. Na začiatku riešenia Expertu si každý žiak vybral 2 témy, na ktorých pracoval. Jednotlivé témy boli dostatočne ťažké, no pre našich študentov to nebol žiadny problém. Po skončení riešenia každý žiak vyplnil odpovedník, v ktorom zaškrtoval správne odpovede.

Akonáhle naši žiaci dokončili a odovzdali odpoveďové hárky pani profesorke Smutnej, ktorá ich dala do obálky a poslala na opravu. Asi po 2 mesiacoch sa nám opravené odpovede vrátili späť do školy. Umiestnenie našich žiakov je takéto:

ÚSPEŠNÍ RIEŠITELIA:

TOP EXPERT: Ondrej Švába, 1.E - Dejiny 61
- Planéta Zem 34

EXPERT₂: Peter Matiašovský, 2.A - Dejiny 50

EXPERT E₁, E₂ : Jana Krnáčová, 1. E - Dejiny 68
- Svet umenia 48

EXPERT E₁: Tomáš Vaculčiak, 1. A - Planéta Zem 71

Všetkých zúčastnených bolo 1622.

Témy:
Anglický jazyk
Bity a bajty
Svet umenia
Dejiny
Planéta Zem
Ako funguje svet

Martin Klunga 1. E

Obrázok: http://sacrumimperium.blogspot.com/2008_07_01_archive.html

Matematický klokan

Matematický klokan nie je počítajúce zviera.

Je to najväčšia matematická súťaž na svete aj na Slovensku. Vlni riešilo jej úlohy viac ako 5,1 milióna žiakov zo 41 krajín sveta. Na Slovensku súťažilo neuveriteľných 84 495 žiakov z 1 443 škôl!

<http://www.matematickyklokan.sk/index.php?id=93>

Po prvom jarnom víkende, vo štvrtok, 26. marca 2009 sa konala v stupňovej triede matematická súťaž "Klokan". Z každej triedy sa zúčastnil určitý počet študentov. Súťaž prebiehala v troch kategóriách: Kadet, Junior, Študent. Každá kategória mala po 24 otázok s piatimi možnosťami. Doba riešenia bola 60 minút. Všetci sme sa snažili vypracovať tieto úlohy, alebo sme aspoň tipovali. Ako to dopadlo, dozvedeli sme sa z internetu.

Výsledky súťaže MATEMATICKÝ KLOKAN na SOŠL:

1. miesto Šimon Sleziak, 3.A
2. miesto Patrik Špalek, 2.E
3. miesto Matej Škvarka, 2.E

Obrázok: <http://gladis.blog.sme.sk/c/15790/Clovek-a-cisla-v-jeho-zivote.html>

Terézia Korčoková, 2.E

LYŽIARSKY

2009

Koncom februára sme sa my, druháci (2.A a 2.E) vybrali, myslím si, na najkrajší výlet v tomto ročníku – LYŽIARSKY VÝCVIK. Naším miestom bola Račkova dolina na Liptove. Je tam

veľmi pekná príroda, ktorá nám len prospela pri našom lyžovaní. Ráno sme sa zišli pred internátom, kde nás čakal autobus. Veľmi dlho nám trvalo pokiaľ sme sa zbalili, lebo sme mali veľa vecí. Keď sme sa pobalili, tak sme sa vybrali na našu „dlhú púť“. Cesta sa nám zdala dosť dlhá, ale čo nevidieť sme boli na mieste. Po dlhom vykladaní batožiny, sme ju naložili do auta, ktoré nám ju odviezlo pred

hotel, pretože tam bolo veľa snehu. Hotel bol veľmi krásny a príroda okolo neho ešte krajšia. V hoteli nás profesori rozdelili do izieb a hneď poobede sme išli na svah. Svah sa nám zdal na

lyžovanie dobrý, pravdaže pre tých, ktorí sa lyžovať vedeli. Tí, ktorí ani raz na lyžiach nestáli sa nakoniec naučili výborne lyžovať. Dni nám ubiehali ako voda a lyžiarsky sa nám pomaly, ale isto krátil. Každý večer sme sa zišli a spoločne zabávali. Posledný deň na svahu sme mali ukázať, čo sme sa naučili. Pri večernom vyhodnotení nás rozdelili do podskupín a u delili niektorým špeciálne ceny ako napríklad cena za baletné kúsky a najlepšia bola cena „snežného muža“. Po vyhodnotení si mala každá izba pripraviť program. Pán profesor Kútnik nám spestril večer fujarou a my sme si užili zábavu na diskotéke. Tento krásny týždeň sa nám skončil bez úrazov a pobrali sme sa domov. Myslím si, že každému sa tento výcvik páčil a nikto naň nezabudne. Ďakujem hlavne našim pánom profesorom Kútnikovi, Herdovi, Černotkovi a Soročinovi, ktorí to tam s nami vydržali a naučili nás všetkých výborne lyžovať.

Lusy, 2.E

Závěrečný slalom

Chlapci

1. Juriček Jakub	12:33
2. Kriška Ján	12:70
3. Špalek Patrik	13:14
4. Moravčík Richard	13:48
5. Pročka Ján	13:86
6. Patko Matej	14:09
7. Palúch Michal	14:13
8. Mináč Ján	14:14
9. Bystriansky Vlado	14:56
10. Knap Peter	14:68

Dievčatá

1. Kamzíková Mirka	14:81
2. Jablonková Mariana	15:58
3. Ratkovská Zuzana	16:35
4. Korčoková Silvia	19:12
5. Borošová Barbora	19:85
6. Figuliová Nikola	29:96
7. Szabariová Lenka	35:61
8. Korčoková Terézia	38:24
9. Čunderlíková Michaela	43:21
10. Krakovská Iveta	46:77

Snowboard

1. Jančeková Lucia	30:91
2. Fraňo Vlado	31:11
3. Lalík Martin	48:24

Najlepší pokrok

Antal Michal
Szabariová Lenka

Získanie ceny SNEŽNÝ MUŽ 2009

Lauko Martin

Za obohatenie zjazdového lyžovania o baletné prvky

Matoušek Ján

Volejbalový turnaj

Dňa 22.04.2009 sme sa zúčastnili volejbalového turnaja v Novej Bani. Ráno o 7:30 sme odchádzali z pred internátu a o 8:15 sme boli už v Novej Bani. Po prezlečení sme sa rozcvičili, najprv vo dvojiciach potom skupinovo a prvý zápas sme hrali s Detvou. Bol to samozrejme ťažký zápas, lebo sme vedeli že sú dobrí, prehrali sme o dva body. Po tomto zápase sme oddychovali (zatiaľ sme sa opaľovali:)) a hrali domáci (Nová Baňa) s Detvou. Kým sme my oddychovali prišli aj súper z Banskej Bystrice. Aj oni sa rozcvičili a druhý rozhodca si zavola kapitánov oboch mužstiev. Proti Bystrici sme uspeli dobre zápas sme vyhrali:)). Po tomto zápase sme hrali s domácimi. No ako to býva, domáci vždy vyhrá...ale opäť len tesnotka:((. Po zápase sme sa prezliekli a cestovali späť do Banskej Štiavnice. Asi takto vyzeral náš turnaj.

Paťo Špalek 2.E

Obrázok: <http://www.adara.sk/obrazky/volejbal/pp2.gif>

Viedeň 2008

Prvý rok v škole a konečne prvý školský výlet, teda exkurzia. Mali sme namierené do Viedne. Skoro celý prvý ročník, zopár druhákov a tretiaci možno za odmenu. Ustriechnuť nás mali pani profesorka Gáliková a pani profesorka Smutná.

Prišiel deň "D". Ráno o 6⁰⁰ sme mali odchod od internátu. Ukazovalo sa celkom pekné novembrové počasie. Vyzbrojení desiatou a nejakými eurami sme sa vydali do Viedne. Cesta prebehla bez komplikácií, autobus vydržal nápor študentov a pani

profesoky naše hlučné debaty. Okolo 10-tej hodiny dopoludnia sme dorazili pred zámok Schönbrunn, letné sídlo Habsburgovcov. Prešli sme sa po priľahlých írskych záhradách a po záhrade korunného princa. Tieto záhrady sú známe tým, že tvoria bludisko. Strávili sme tu asi dve hodiny a išli sme autobusom ďalej. Počas cesty historickou časťou Viedne nám sprievodca ukazoval známe a slávne budovy, rozprával nám o ich histórii a súčasnosti. Svoje

rozprávanie občas doplnil nejakou zaujímavosťou, alebo klebietkou, ktorá sa viazala k tej, ktorej budove. Prešli sme cez Maria-Theresia-Štaße, pozreli sme si Dóm Svätého Štefana, budovu Rakúskeho parlamentu, Prírodovedné múzeum, palác Hofburg. Viedeň je známa množstvom zelene, parkov, cyklistických chodníkov a vodných atrakcií. Najznámejším zábavným parkom je Prater. Po prehliadke mesta, spojenej s rozprávaním sprievodcu, sme dostali rozchod a v skupinkách sme sa vybrali na potulky mestom. Viedeň dýchala predvianočnou atmosférou a my sme mali možnosť vychutnať si viedenské vianočné trhy, typické punčom a vareným červeným vínom.

Počasie nám veľmi neprialo, fúkal ostrý vietor. Prešli sme skoro celú Maria-Theresia-Štaße, nakukli sme do obchodov a vrátili sme sa k autobusu. Keď sme boli konečne v správnom počte, a nikto nechýbal, autobus vyrazil späť do Banskej Štiavnice. Nálada v autobuse bola pre naše profesorky veľmi priaznivá. Po celodennom výlete sme boli úplne vyžmýkaní a skoro všetci sme cestu do internátu prespali. Takto prebehla exkurzia Viedeň 2008. Vrátili sme sa uzímení, o nejaké informácie bohatší a hlavne všetci.

Adam Boroš, 1.E

Stredná odborná škola lesnícka v Turecku

Projekt Comenius – školské partnerstvá

Účastníci

Slovensko :

Rudolf Valovič, Miroslav Ďurovič, Ondrej Halan, František Černotka, Miroslav Uhrin

Poľsko :

Darius Wyzlic, Wieslawa Smetkowska, Jolanta Borzymowska, Agnieszka Grau – Zielinska

Turecko :

Ceyhun Buyukkarincali, Reyhan Turkmen, Semih Candas, Ebru Asmoz, Zuhal Dedeagagli

Írsko :

Anne Gallivan, Sean Gary

Cesta na projektové stretnutie začala skoro ráno 31. 3. 2009 – išli sme autom z Banskej Štiavnice do Viedne na letisko Schwechat, kde sme presadli na lietadlo do Istanbulu .V Istanbulu sme presadli na ďalšie lietadlo do Izmiru. V Izmire nás už čakali naši tureckí partneri, ktorí nás autom odviezli do hotela v Aydine, kde sme boli ubytovaní.

Ubytovali sme sa v neskorých večerných hodinách. Po našom oddychu v hoteli, uskutočnilo sa prvé, neformálne stretnutie s ostatnými účastníkmi.

Nasledujúci deň sme boli privítaní riaditeľom tamojšej školy, všetkými učiteľmi , ako aj žiakmi. Pred budovou školy nás čakalo cca 900 študentov , ktorí po zahraní našich hymien jednotlivých štátov a krátkych príhovoroch zástupcov zúčastnených škôl zborovo zaspievali tureckú hymnu, bolo to niečo úžasné.

Po tomto nádhernom privítaní sme absolvovali prehliadku celej budovy školy.

Potom už nasledovala pracovná časť nášho stretnutia. Najskôr naša strana prezentovala DVD – hranie rolí všetkými štyrmi krajinami – role hrali študenti, kde poukazovali na porušovanie školského poriadku a následné tresty za tieto ich aktivity. Úlohou našej krajiny bolo spracovať práve toto DVD – video, čoho sme sa, myslím si, k úplnej spokojnosti všetkých zhostili na výbornú.

V ďalších prezentáciách každá krajina predviedla prezentácie podmienok práce učiteľov.

V nasledujúcich dňoch sme sa v pracovnej rovine venovali postaveniu učiteľa v minulosti a dnes a tiež právam učiteľov.

Pracovné časti spolu s nasledujúcimi diskusiami poukázala na rozdiely, ale aj na veci, ktoré mali všetky školy rovnaké a tých nebolo málo.

V jedno pracovné dopoludnie a popoludnie naša škola predviedla – pre veľký záujem domácich študentov prezentáciu Slovenska a našej školy.

Stretnutia prebiehali až do neskorých popoludňajších hodín. Večery boli príjemným

povzbudením a tiež príležitosťou na výmenu národného folklórneho dedičstva zúčastnených národností.

Popri pracovnom programme sme spoznávali aj kultúru a zvyky tureckého národa. Navštívili sme zrúcaniny starého historického mesta Tralees, (zaujímavosťou je, že írsky partner je z mestečka Tralee v Írsku), mesto Aydın, ďalej sme spoznali zrúcaniny historického mesta Efezus a tiež dom, kde údajne žila panna Mária. Spoznali sme aj mestečko Kuşadası, so západom slnka nad morom, ktoré je populárnym turistickým centrom.

V piatkové popoludnie nás prijal vedúci miestnej školskej správy, kde prebehla plodná diskusia s výmenou informácií o systéme školstva jednotlivých partnerov.

Nezabudnuteľným v našich srdciach ostane rozlúčkový turecký večer, kde sme mali možnosť poodhaliť niečo viac z tureckej kultúry a zvykov.

V sobotu dopoludnia prebehla rozlúčka a vydali sme sa na spiatočnú cestu najskôr autom, potom lietadlom a opäť autom až do Banskej Štiavnice, kde sme dorazili v sobotu 4.4.2009 v neskorých nočných hodinách.

M.Uhrin

Tá naša stužková 4.E

Dňa 5.12. 2008 nastal deň, ktorý pre triedu 4.E znamenal veľa. Prípravy boli nekonečné, nálada pod psa. Prečo? Ved' sme museli ešte toľko toho zažiť a stihnúť. Hlavne my- baby, sme toho mali veľa- účes, make-up,..... Všetko sme však zvládli a o 18:00 sme už kráčali spolu s triednym profesorom a pánom riaditeľom do telocvične. Po

vydarenom nástupe nasledovali príhovory, pod'akovania, posmelenia. A to už pán riaditeľ posvätil stužky a my sme ju „fasovali“ na zelenú uniformu. Po chutnej večeri, (za ktorú úprimne ďakujeme našim pani kuchárkam) sme sa prezliekli do šiat (samozrejme dievčatá) a začal sa pestrý program. Na úvod to bola módna prehliadka, ďalej pokračovali scény ako: Slovenská zabíjačka, vystúpenie našich sokoliarov, vystúpenie Mat'ka so psom, ktorý nám dokonca aj zaspieval, a nakoniec to bolo vystúpenie skupiny ABBA. Po programe sme si zaspievali tú našu stužkovú, ale i hit FERO. Ktovie prečo? Potom odbila polnoc. Pred odovzdávaním častušiek sme si pripomenuli

našu spolužiačku, kamarátku Zuzku. Zuzka hoci nemohla byť s nami, pretože osud jej to nedoprial, bola s nami aspoň v jej obľúbenej piesni od Robbieho Williamsa. Mne samej sa ťažko vysvetľuje ako veľmi tam chýbala. Jej prvá sviečka zapálila všetky ostatné, a nám len zostávalo zdržiavať slzy a usmievať sa. Ved' práve kvôli nej sme sa snažili. A ja verím, že sa z neba na nás usmievala. Po zapálení sviečok a častuškách nám triedny poprial veľa šťastia. A to sa už nalievalo šampanské do krčahu, ktorý mal svoj osud už spečatený. Samozrejme, že šampanské sa v rýchllosti vypilo. Úloha padla na triedneho, ktorý mal krčah rozbiť. Podarilo sa, no s menšími technickými problémami. Našu spolužiačku nešťastne zasiahol črep, ktorý jej rozrezal nohu a ďalší 2 spolužiaci sa porezali

na ruke. Nevadilo, náladu to nepokazilo a po urgentnom ošetrení sme sa už vykrúcali na parkete. No, to ešte nebol záver, pretože za dverami už čakal Mikuláš, ktorý musel odsúdiť tyrana, ktorý nás 4 roky terorizoval ⇒ triedneho profesora. Po zvážení všetkých dôkazov sme ho oslobodili a udelili milosť. Keďže Mikuláš a jeho dvaja čerti nechodia len tak pre nič - za nič, odovzdali triednemu veľký darček. Úprimné prekvapenie a radosť z obsahu bola očividná. Stálo to zato baliť ho 3 hodiny J

Čo dodať na záver? Zábava a dídžej skvelý, vína chutné a mladí ľudia, ktorí mali k sebe ešte bližšie ako inokedy dotvárali skvelú atmosféru. Škoda len, že sa to nedá vrátiť, ale čo už, veď stužková je len raz v živote.

Dovolím si vysloviť ešte niekoľko slov pre mladšie ročníky, ktoré to ešte len čaká. Stužková nie je len o tom, čo si oblečiete, aký budete mať účes či kravatu. Ide tu o ľudí, ktorí sa pokladajú za priateľov, ide tu o profesorov, ktorým to dlhujeme. Ide tu hlavne o rodičov, ktorí vás vychovávajú. Preto vám prajem, aby ste aj vy tú svoju stužkovú prežili v pokoji a bez hádok s priateľmi, na ktorých vám záleží. My sme bohužiaľ, nemohli byť v celej

zostave, kvôli rane, ktorá nám poznačila naše mladé srdcia. A hoci sa tá rana zahojí, jazva na srdci ostane. Vážte si priateľov a oni si budú vážiť vás. Pretože verný priateľ je ako mocná pevnosť a kto

takého nájde, nájde POKLAD.

Daniela Kubašiová 4.E

Častušky 4.E

Triedny

Náš triedny sa volá Ferko,
ľahký je on ako pierko.
Dobrej šunky desať vajec,
k tomu ešte chleba krajec.
V pondelok nás pekne víta,
ospravedlnenky už-aj pýta.
My sme jeho dobrá trieda,
nechýba nám nikdy krieda.
Z jeho tváre úsmev svieta,
my sme jeho slušné deti.
Na posed tiež chodí rád,
zvieratiek je kamarát.
Na škodovke rýchlo jazdí,
po Štiavnicí cesty brázdí.
Povaha je veľ mi dobrá,
keď však zúri je jak „KOBRA“
Podržať vie v ťažkej chvíli,
nerád sa však ale mýli.
Karhal nás vždy veľmi málo,
iba keď sa niečo stalo.
Vtedy v triede býva vážne,
do duší nám znejú kázne.
Ochranu vie super učiť,
nemusí nás pri tom mučiť.
Z každého si robí žarty,
kedysi fajčil Sparty.
Náš Ferko je duchom mladý,
my ho za to máme radi.

Barbora Gombošová- „Baša“
Základy umelkyne má v sebe vryté,
nápady sú v hlave skryté.
Na intráku milá, v škole nie,
veď škola je trápenie.

Lucia Vozdecká- „Lucya“
Štíhle dievča, športovkyňa,
triedny ju vždy volá Vilma.
Jej ústa tie idú vkuse,
či je doma, či je v buse.

Marek Siman- „Zeman“
Zo Zdychavy prišiel ku nám,
trošičku sa červenal.
Jeho titul je však Zeman,
volá sa však Marek Siman.

Elenka Fekiačová- „Eňa“
Výrečná je naša Eňa,
do školy vždy pripravená.
Je však od nás trošku iná,
raz z nej bude hovorkyňa.

Juraj Šovčík- „Ďuro“
Dlhé nohy, dlhšie vlasy,
horolezcom bude asi.
Slepé črievko mu už chýba,
v Slatine náš Ďurko býva.

Jakub Setvák- „Kubík“
Šiltovka vždy k nemu patrí,
odpovedá vždy len za 3.
Do triedy si občas zájde,
keď po štvrtku cestu nájde.

Stanislava Šperková- „STANKA“

V tichosti GUNS AND
ROSES počúva,
triedny si občas myslí,
že sa odúva,
no ona myšlienkami len
je vzdialená,

naša Stanka svetom zbláznená.

Maťa Kubalová- „Maťa“

Maťa to je
jazdkyňa,
kone rada spomína.
Sebavedomie jej
nechýba,
skaly a Sitno dobýja.

Maťa Špurová- „Maťa“

Maťa tá je naša dobrá
duša,
trieda jej s praxou
nervy skúša.
Všetko splní čo aj
sľúbi,

dobré knihy veľmi ľúbi.

Marcel Golian- „Emil“

V triede s nami je aj Maco,
neučí sa: „no a načo?“
Botanika ho však baví,
opačne vždy všetko spraví.

Juraj Senko- „Seňor“

Senko nie je nikdy ticho,
vždy bl'aboce, no
proste psycho.
Na mobile hry vždy
drťí,
na stoličke sa vždy vrtí.

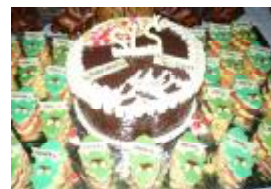
Zuzanka Ďureková- „Zuzik“

Naša Zuzka maličká,
hľadá zhora z nebíčka.
Usmieva sa, hádže sneh,
v triede chýba nám jej smiech.

Dominika Rajtarová- „Dominika“

Dominika rada jazdí,
na motorke cesty brázdí.
Volejbal vie dobre hrať,
nechce nám nič povedať.

Jakub Becáni- „Berco“

Berco to je fešák veľký,
chcú ho poznať všetky dievky.
Je s ním veru riadna sranda,
má ho rada celá banda.

Janka Bystrianska- „Janka“

Pre Janku je pestovanie
iba také malé hranie.
Veselá je ona stále,
my ju zato radi máme.

Štefan Fridrich- „Frid'o“

Števo pekný chlapec je,
občas trochu stresuje.
Húľku má on veľmi rád.
s každým je on kamarát.

Alžbeta Meriačková- „Betka“

Betka tá má hnedé očká,
je to naša triedna kočka.
Audinu by chcela mať,
všade sa chce iba smiať.

Patrik Schwarz- „Paťo :)“
Paťo to je exot náš,
pri ňom sa vždy usmievaš.
Vždy keď príde zo školičky,
ľahne si do postiel' očky.

Daniela Kubašiová- „Dadka“
Dadka to je naše zlato,
v triede to s ňou stojí za to.
Horehronka ona je,
rezne veľmi miluje.

Matej Priatka- „Labo“
V posilovni hudba vždy je,
keď tam Maťo posiluje.
Dvíha činky hore-dole,
ide mu to hlavne v škole.

Roland Belán- „Rolo“
Veľký jedák je náš Rolo,
pri ňom chleba vždycky bolo.
Počítače má on rád,
voláme ho preto Počmág.

Michaela Dobrovodská- „Micha“
Tichá voda brehy myje,
našu Mišku vystihuje.
Ekonomka raz z nej bude,
nepodlieha nikdy nude.

Oľga Benediková- „Olinka“
Oľga to je dievča správne,
nad učením rukou mávne.
Angličtina tá jej ide,
na slovíčka všetky príde.

Veronika Gedelovská- „Nika“
Ktože to dnes zase chýba,
veď za školou tu hneď býva.
Občas to s ňou trošku sekne,
zato ale spieva pekne.

Martin Petrínek- „Maťo“
Sokoliara v triede máme,
Petrínom ho nazývame.
Má on pekné dlhé vlasy,
neostrihá si ich asi.

Juraj Teringa- „Defo“
Keď má Ďuro veľký smäd,
nechce pivo ale med! :)
Hlášky chrlí ako láva,
až nás z neho bolí hlava.

Zoltán Bartoš- „Zoli“
Zolo to je poľovník,
strieľa ako ešte nik.
Zbrane, pušky, nábojnice,
nestrieľa však prepelice.

Danka Parillová- „Dada“
Tmavé vlasy, modré očka,
v triede je to ďalšia kočka.
Rada má tiež svoje auto,
na telesnej spraví salto.

Lenka Sláviková- „Slávka“
V triede slečna tenká,
voláme ju Lenka.
V triede býva často milá,
na hodinách často zíva.

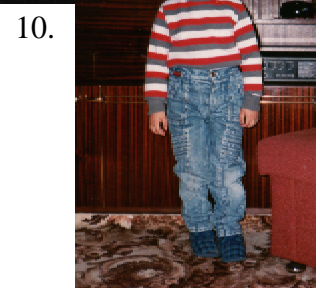
Zuzana Balková- „Zuzka“
Do súboru si Zuzka zájde,
vo folklóre sa vždy nájde.
Folklór- ten jej srdce hreje,
s Veronikou sa vždy smeje.

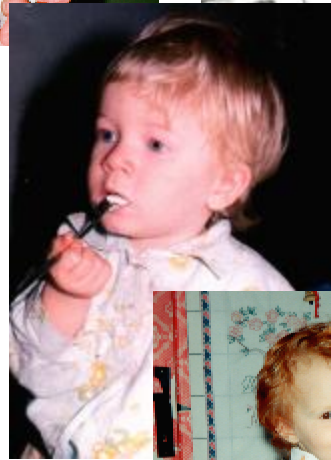
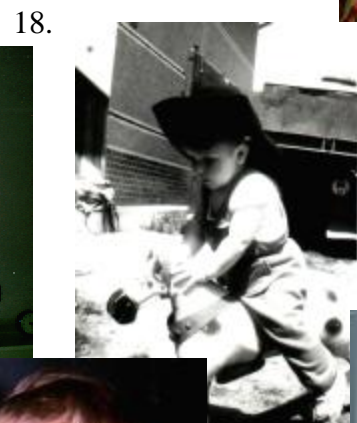
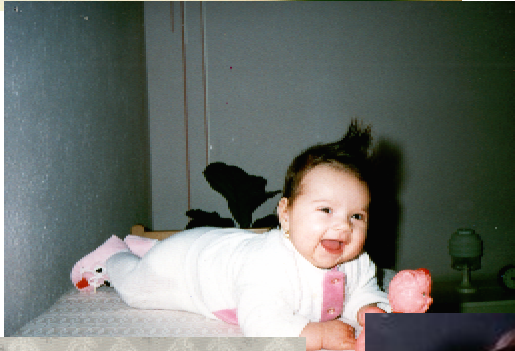

Valéria Kullová „Valika“
Valika sa trochu mračí,
Pozrieť na ňu chvíľu stačí.
Čím učaril jej papier,
pero? Svoje myšlienky
vyjadriť smie s nimi smelo.

Kto je to?

25.

26.

27.

28.

29.

RIEŠENIE:

1. Balková,
2. Belán,
3. Becáni,
4. Bartoš,
5. Benediková,
6. Dobrovodská,
7. Bystrianska,
8. Fekiačová,
9. Fridrich,
10. Golian,
11. Kubalová,
12. Gedelovská,
13. Kubašiaková,
14. Kullová,
15. Meriačová,
16. Parillová,
17. Rajtárová,
18. Priatka,
19. Petrinec,
20. Siman,
21. Setvák,
22. Schwarz,
23. Sovčík,
24. Sláviková,
25. Šperková,
26. Špurová,
27. Teringa,
28. Vozdecká,
29. Senko

STUŽKOVÁ 4A

Dňa 28. 11. 2008 sa v telocvični ŠI SOŠL v Banskej Štiavnici konala veľká oslava. Bol to hlavne veľký deň pre štvrtákov. Tí vstúpili do dospelosti prijatím zelenej stužky. Každý študent tam mal svojich rodičov, prípadne priateľky, boli tam páni profesori, pán riaditeľ,

páni vychovávatelia a ostatní zamestnanci školy. Stužková začala príhovorom pána riaditeľa a príhovorom študentov. Po príhovoroch sa začali rozdávať stužky. Každý bol hrdý, keď zaznelo jeho meno a pán triedny profesor Ing. Vladimír Gálik mu pripol zelenú stužku dospelosti. Po odovzdaní stužíek štvrtáci zaspievali Gaudeamus igitur. A prišlo to najzábavnejšie – program pre rodičov a prítomných hostí. Takmer každý študent bol zapojený do programu, pripravili si vtipné scény, folklórne predstavenie, predviedli sa sokoliari i šermiari. Pomedzi program bola voľná zábava, o ktorú sa staral veľmi dobrý DJ. DJ hral nielen pre mladých, ale aj pre rodičov a profesorov. Prišla polnoc a častušky. Všetky častušky boli veľmi vtipné a výstižné. Každý študent zapálil svoju sviečku. Na záver si všetci spoločne zaspievali a pokračovalo sa v tanečnej zábave, ktorá trvala až do rána. Som si istá, že na túto chvíľu žiadny štvrták nezabudne a bude si ju navždy pamätať.

Lucia Jančeková (Lusy 2.E)

Maturity - skúška dospelosti.

Maturity - skúška dospelosti.

Na nasledujúcich stránkach Letokruhov si môžete prečítať tohtoročné najlepšie písomné maturitné práce zo slovenského jazyka.

4.A

4.E

Daniela Kubašiová, 4.E

Tri mesiace z roka patria zime. Hoci jej meno má len pár písmen i tak je zima niečo krásne a zároveň tajomné. Hneď po farebnej jeseni dofúkne severák odniekiaľ zďaleka jej biele, ligotavé vločky, ktoré tancujú po belasom nebi ako drobné víly. Zima je obdobie keď sa lúky, polia a pastviny zmenia na biele, mäkké periny, keď vtáky zrazu utíchnu vo vetre, keď zvieratá spia svoj spánok. Zima vie byť však aj chladná a neprístupná. Ponúka však i veľa nádherných chvíľ, ktoré i v tomto období pohľadia srdcia. Ona tu bola, je a bude.

Príde tíško a nečakane. Nejde tu len o to, že napadne sneh. Na oknách maľuje pestrofarebné kvety spolu so svojím mužom, ktorý sa volá Mráz. Hoci sú obaja studení a chladní ako ľad, svoju lásku si dokazujú aj tým, že jeden bez druhého

sa nikde nepohnú. Prechádzajú mestami, krajmi či dedinkami a všade kde sa zjavia nechávajú kus svojej krásy. Čím viac krásy zima ponúkne, tým je jej srdce veselšie. Ako trblietavá studienka túži po čistej vode, tak aj zima túži po bielych kvetoch. Čo na tom, že sú zmrznuté? Je to čas, ktorý patrí len jej. Ona to vie a práve preto nebýva nikdy unavená a často so svojim mužom Mrázom vyštípe líca deťom, ktoré sa vyšplhali na zasnežený kopec, aby sa na ňu pozreli zblízka. Jej úsmev býva zdvorilý a občas trochu bláznivý. Zima býva rovnako neprístupná ako žena. Obe sú nedobytné a niečím záhadné. Vždy keď jej muž nie je doma, pretože lieta kade-tade, posiela mu pozdravy. Vtedy si učeše vlasy, ktoré sú po pás dlhé, ligotavé a žiarivo biele, vyberá si z nich sponky, ponatriasa sukňami a spolu s nimi aj svoj závoj. Potom vtlačí svoj chladný bozk každej drobnej vločke, ktorú neskôr pošle na zem. Jej

kráľovstvom je asi nebo. Jej priehľadné ruky, v ktorých ľudské žily nie sú, vystiera tak akoby chcela chytiť a zastaviť čas. Kým je jej Mráz na cestách, ona si robí čo chce. Nedajbože, že sa Mráz, jej muž, dlhšie nevracia, vtedy zúri, behá, láme stromy. Nedobre jej vtedy prísť do cesty. Čím viac vyčíňa, tým je jej tvár krajšia. Jej tvár je zo dňa na deň krajšia. Má dušu bielu, priehľadnú, ale i tak do nej nenahliadneš. Ktovie, možno odpoveď aká vlastne zima je leží niekde v žiariacich hviezdach či príľahlých cencúľoch. Vie byť rovnako bláznivá a vášnivá ako žena. Nepozná kompromisy, jej

vôľa je nezlomná. Často sedáva na vrcholoch hôr a pozerá sa ma svet, ktorý by bez nej asi nebol takým svetom aký je. Zima je čas, keď sú prechádzky prírodou jedinečné a úchvatné. Všade sú jej stopy, všade sú jej dôkazy, že tu niekde je. Ku koncu zimy ju môže zahliadnuť len ten najbystrejší pozorovateľ. Pomaly sa poberá, hoci sa jej ešte nechce odísť. Jej bezfarebné oči však hovoria, že potrebuje oddych. Jej tvár je ako smejúca sa biela ruža. Vie dýchať a tiež spievať. Najradšej si nôti balady. Vtedy vonku, pod okná príbehne aj jej sestra Víchrice. Spievajú, tancujú a smejú sa tak, až sa dá, že sa všetci čerti ženia. A to sa len vonku dve sestry opäť stretli. Vtedy si zima oblečie svoje biele svadobné šaty, ktoré jej ušil severák a tisícky hviezd a vločiek. Jej cencúľové črievičky klopajú tenučko vo vetre, tak potichúčky, že ich ledva počuť. Svoje, po pás dlhé, žiariace vlasy sa na slnku tak ligocú, až človeka bolia oči. To práve vtedy sa zima predvádza vo svojej plnej kráse. Veľmi dobre vie, že je stredobodom pozornosti a tú pozornosť si aj lahodne vychutnáva. Zima je ako nedosiahnuteľné nebo či modrastý oblek. Svojou krásou vie človeka uchvátiť. Stále to však je záhadná a chladná, tichá Severanka. Z každého jej pohybu cítiť sviežosť. Kde sa zjaví, tam vzbudzuje rešpekt. Zahalí zem do svojho plášťa a svojou chladnou náručou tak zakryje a zahojí všetky rany, ktoré tak veľmi boleli a bolia. Zima je hladná Severanka, ale v skutočnosti veľmi, veľmi skromná.

Tak ako strom túži rásť a rieka tiecť, tak zima chce byť čarovnou a nezabudnuteľnou, krásnou, výnimočnou a nedosiahnuteľnou.

Elena Fekiačová, 4.E

Tak ako sa v ľudskom živote striedajú dni, striedajú sa aj ročné obdobia. Každé má svoje špeciálne miesto a najmä poslanie. Jar sa nám zapíše do pamäti svojim čarom. Prebúdza celú krajinu, akoby mávnutím čarovného prútika. Prináša nám stromy odeté v svadobnom šate, s čepcami z kvetov.

Leto, naopak akoby nám dávalo najavo, že moc jari sa s ním nedá porovnať. Je ako rozmarná žena, ktorá musí ukázať svoju silu v plnej kráse. Jeseň prichádza tichučko a nebadane, zakráda sa, a s každým spadnutým listom nám pripomína svoju prítomnosť. Lístie, žiariace všetkými farbami sa zdá byť tým najkrajším zážitkom pre naše oči. Ale samotná kráľovná ročných období: Zima, je tou najchladnejšou na dotyk a zároveň tou najjemnejšou. Je ako pripomenutie ľudských vlastností. Je chladná, niekedy nebezpečná, keď temným rúškom svojej sily vyhasí ľudské životy. Na druhej strane vie, byť krásna tým najúprimnejším spôsobom. Keď to sama chce, stáva sa maliarom, a na oknách nám žiaria výtvory nevidanej krásy. Stáva sa súčasťou života ľudí na dlhé obdobie. Odovzdáva nám kúsok seba. Závojom pokoja zakrýva ľudské sídla bez ohľadu na postavenie obyvateľov, každému prichystá rovnakú drinu pri odhadzovaní snehu. Je tým najšťastnejším obdobím v detských životoch. Niekde žiadaná, inde zatracovaná. Zdá sa, akoby nás uspávala svojím pokojom. Ako matka všetkého živého, ukladá prírodu na zimný spánok a namiesto uspávanie počuť vonku viať potichu vietor.

Zima, tá inšpirácia všetkých umelcov je ako nežná slečna, ako stelesnená múza. Pre umelcov sa stáva slovnou hračkou, hnacím motorom pri písaní diel, vzorom pri maľbe obrazov. Vločky padajúce z neba, tie lupienky kvetov, ktoré na nás spúšťajú anjeli. To sám o sebe je raj na zemi. Každá vločka akoby prežívala vlastný osud. Padá z rúk anjelov, aby očistila mysle ľudí.

Ani jedno ročné obdobie neposkytuje človeku taký krásny pohľad na prírodu ako zima. Človek akoby sa bál prehovoriť nahlas, aby neprebudil tú spiacu krásu. Zahalí nedokonalosti a odhalí pravú krásu. Dáva nám možnosť vidieť svet inými očami, dáva nádej.

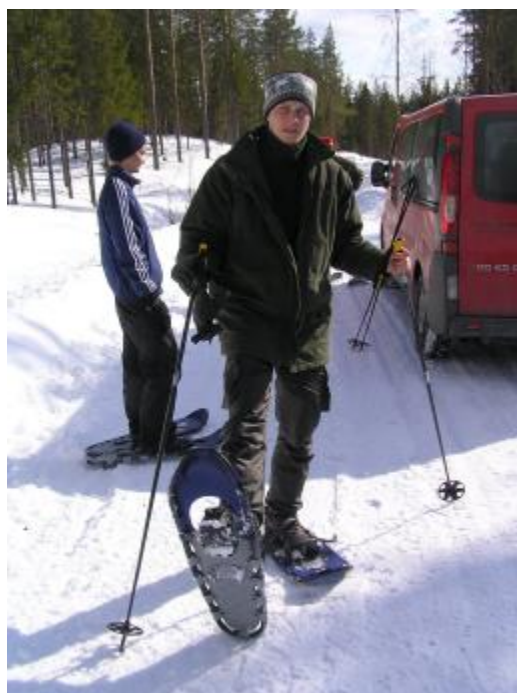
Domčeky ticho sklonené v kopcoch, načúvajú zvukom zimy. Topenie cencúľov, zvuky potôčika a vody väznenej v ľadovom objatí. Sám život sa zastavil, aby sledoval túto krásu. Nezastavil sa len čas, ale aj činnosť ľudí. V tomto okamihu je všetko možné. Je možné zmeniť svet...

Na konci vlády tejto kráľovnej, dáva priestor svojej sestre. Pomaly opúšťa kráľovstvo a vzdáva sa vlády. Nič však nie je bez boja. Sama vie, že jej vláda nekončí. Vždy má miesto v tomto kolobehu, kolobehu života.

Suomi - Fínsko

Dňa 23.3.2009 sme odcestovali na stáž do Fínska. Odchádzali sme z letiska v Budapešti, odkiaľ sme leteli do hlavného mesta Fínska, Helsiniek. Tam sme prestúpili na lietadlo, ktoré letelo do mesta Kuopio. Prileteli sme v noci. Na letisku nás už čakal Harri, ktorý nás odviezol do dediny menom Toivala. Bolo to asi 10 km od Kuopio. V noci sme sa ubytovali a išli spať po náročnej ceste. Na druhý deň sme sa zoznámili s miestnymi profesormi a žiakmi. Poukazovali nám areál školy a oboznámili nás s programom, ktorý nám pripravili na 3 týždne. Zažili sme tam veľa nezabudnuteľných zážitkov. Hneď na druhý deň nás zobrali na túru, na bežkách, asi 10 km cez les. A povedali nám, že prespíme v lese. Prespali sme na zemi v spacákoch. Všetko by bolo v pohode až na to, že bolo asi -17°C . Zvyšok stáže nás mal na starosti veľmi milý profesor Harri. Brával nás na ryby, zobral nás aj na poľovačku na bobrov, ktorá však bola neúspešná, ale aj tak to bol veľký zážitok

Boli sme pracovať v lese s píliami a dokonca sme robili aj na forwarderi. Za spomenutie stojí aj Fínske saunovanie. Ktoré bolo naozaj super. Pretože sa hovorí, že kto navštívil Fínsko a nebol v saune tak vraj nemôže povedať, že bol vo Fínsku. Fínsko je veľmi pekná krajina. Je tam nádherná príroda a žijú tam veľmi milí a priateľskí ľudia. Prežili sme tam tri nezabudnuteľné týždne. Bolo tam super, dokonca až tak, že sa nám nechcelo ísť domov. Ubehlo to veľmi rýchlo a my sme sa vrátili domov plný zážitkov a nových skúseností.

Miroslav Haško a Matej Kučera III.A

Obrázok: <http://www.strakova.sk/Statne%20zastavy-F.html>

Slovinsko

Dňa 19. januára sme sa po dlhej ceste, vo vlaku, dostali do krásneho mestečka, ktoré sa nazýva Postojne. Toto mestečko sa nachádza v krásnej krajine Slovinsko a je preplnené jaskyňami, hradmi a zámkami. Ale našou náplňou nebolo len spoznávať krajinu, ale nahlásiť sa na Strednej hospodárskej a lesníckej škole, v ktorej sme praxovali tri týždne. Počas týchto troch týždňov sme chodili do lesa s rôznymi triedami a robili sme rôzne činnosti týkajúce sa lesníctva, ako pílenie, orientácia v teréne, údržba motorových píl, manipulácia s hydraulickou rukou. Vo voľnom čase sme spoznávali mesto, navštevovali sme fitnesscentrum a robili sme kopu rôznych vecí. Bolo tam veľmi pekne, spoznali sme veľa ľudí, na ktorých nikdy nezabudneme, rovnako, ako aj na celý pobyt.

Pavol Caňo, Jozef Skorčák 3.A

Panoráma Postojne

Poľsko

Hneď v prvý deň sme sa oboznámili s naším pobytom a čo budeme robiť. Každý deň sme chodili s rovesníkmi na praxe, kde sme sa dozvedeli spôsob hospodárenia a bližšie sme si predstavili ich lesníctvo. Napríklad: aké dreviny sa u nich pestujú, akým spôsobom robia prerezávky a celkovo aké zásahy robia do porastu, aký spôsob ťažby uprednostňujú a akým spôsobom sadia semenáčky. Tak isto sme sa oboznámili s ich školstvom a spôsobom štúdia – dozvedeli sme sa, že Poliáci majú každý týždeň jeden deň praxe a vždy robia inú činnosť. Študenti sa stále počas práce, (pri ktorej sa riadili heslom: šanuj prácu) rozprávali s horárom

o problematike lesníctva v danej lokalite a prípadne im profesor alebo horár vysvetlil a názorne ukázal aj viackrát za sebou to, čo nevedeli alebo nechápali ako to využiť v praxi. Na prax sme chodili školským autobusom a aj s inými triedami. Počas nášho pobytu na ich škole prebehla aj súťaž v zručnosti so zaobchádzaním s motorovou pílou a som si istý, že čo sa týka spôsobu odvetvovania

sú naši študenti určite zručnejší a tiež im asi nič nehovorí údržba píly a jej skladanie pretože počas súťaže sa stali aj také nesmierne chyby, ktoré boli len na smiech.

Posledné tri dni sme praxovali v Husquarna servise, kde sme sa zdokonalili v oprave motorových píl a takmer všetko čo sa týka reťazí na motorovú pílu. Zistili sme že Poliáci sú veľmi priateľskí ľudia a veľmi radi chodia piť (asi ako každý lesák). Zaujímavé bolo aj to, že chodili do barov koľkokrát aj spolu s profesormi. Čo sa týka stravy, tak by som povedal, že stravu mali tiež asi na takej úrovni ako u nás. Ak vás zaujíma, kde

sme to vlastne boli v tom Poľsku, tak sme boli v meste Tuchola, čo bolo asi 100km severne od mora. Cestovali sme tam asi 18 hodín. Odchádzali sme zo Zvolena a počas našej cesty sme museli 3krát prestupovať. Dokonca aj počas cestovania sme zažili rôzne príhody, ale mám pocit, že tie tu netreba spomínať a rozoberať. Počas nášho pobytu sme nezažili ani jeden nudný deň, pretože náš plán, ktorý sme mali, bol úplne nabitý.

5. výročie vstupu Slovenska do EURÓPSKEJ ÚNIE

Zastúpenie Európskej komisie na Slovensku a 12 regionálnych informačných centier Europe Direct vyhlasujú celoslovenskú súťaž "Mladý Európan", ktorej poslaním je zvýšiť povedomie študentov stredných škôl

o Európskej únii. Záštitu nad tohtoročnou súťažou prebrali podpredseda vlády SR pre vedomostnú spoločnosť, európske záležitosti, ľudské práva a menšiny, Dušan Čaplovič a vedúca Zastúpenia Európskej komisie v SR Andrea Elscheková-Matisová. Súťaže na regionálnej úrovni prebieha nasledovne: Prvé kolo súťaže prebieha formou vedomostného testu o Európskej únii. V druhom kole súťažiaci ukážu svoje zručnosti v skladaní puzzle a vo finále sa stretnú pri otázkach rôznych bodových hodnôt tri družstvá. Vedúca Zastúpenia Európskej komisie v SR Andrea Elscheková-Matisová na margo súťaže povedala: "Som veľmi rada, že pokračujeme v úspešnej tradícii tejto súťaže. Som totiž presvedčená, že mladí ľudia v jej rámci získajú množstvo užitočných informácií o Európskej únii. Tentokrát sú hlavnou témou súťaže voľby do Európskeho parlamentu, ktoré sa na Slovensku uskutočnia 6. júna 2009."

Z našej školy sa na súťaži Mladý Európan zúčastnili Denis Pekár, Patrik Palovič, Lukáš Potocký z 3.E. Umiestnili sa na desiatom mieste.

http://ec.europa.eu/slovensko/news/sutaz_mlady_europan_2009_sk.htm

PREDMET SOKOLIARSTVO

Ako iste viete, na SOŠL v Banskej Štiavnici sa od roku 1998 vyučuje nepovinný voliteľný predmet Sokoliarstvo. Tento neobvyklý predmet sa učí v treťom ročníku a súbežne tak absolvujete kandidátsku prax z poľovníctva aj sokoliarstva, takže prakticky cez letné prázdniny po 3. ročníku už môžete loviť s vlastným dravcom. No, nepredbiehajte.

Na tomto predmete sa študenti postupne oboznamujú so sokoliarskou zoológiou, rozpoznávajú dravce sediace aj letiace, učia sa ako sa čo najlepšie o ne postarať, predchádzať chorobám, prípadne liečiť ich, úspešne vycvičiť a loviť s nimi, ale preberá sa aj história sokoliarstva, členstvo v Slovenskom klube sokoliarov a dozviete sa aj o predpisoch a zákonoch usmerňujúcich sokoliarstvo v EÚ a u nás.

Teória je doplnená praktickými ukážkami v sokoliarskom areáli alebo v blízkom školskom revíri, na sokoliarske návyky a povinnosti si budete zvykať počas služieb a brigád pri zabezpečovaní prevádzkovej činnosti a rozvoja sokoliarskeho areálu pri ŠI SOŠL.

Taktiež povinné prázdninové praxe nemusíte absolvovať v lesníckej prevádzke, ale v niektorej sokoliarskej odchovni alebo stálej sokoliarskej scéne u nás (napr. Aguilla Bojnice, Astur Červený Kameň, sv. Bavon atď.), alebo v zahraničí (zatiaľ to boli štáty ako CZ, A, D, NL, DK a najnovšie Kanada, kde sa robí biologická ochrana sadov s kanadskými čučoriedkami a čerešňami, sem sa dostanú len tí najlepší sokoliari). Postupom času získavate potrebné sokoliarske skúsenosti, staráte sa o zvereneho školského dravca, cvičíte a lietate s ním pod dohľadom skúseného staršieho sokoliara. Tu sa môžete bežne stretnúť s dravcami ako: sokol rároh, sokol sťahovavý, sokol lovecký a ich krížence, výr skalný, plamienka driemavá, myšiak lesný a kráľovský, jastrab lesný a ďalšie. Týchto našich dravcov pripravujeme na vystúpenia pri rôznych príležitostiach, ako sú prezentácie školy na výstavách v INCHEBE v Bratislave, Agrokomplexe Nitra, stužkových slávnostiach SOŠL, Dňoch otvorených dverí, Lesníckych dňoch, Dňoch svätého Huberta, Lesy deťom, ukážky pre naše a zahraničné odborné exkurzie, ale najviac je to ekologická výchova pre žiakov materských, základných a stredných škôl v BŠ a širokom okolí.

Najlepší poslucháči predmetu sokoliarstvo, ktorí sú hodnotení známkou „výborný“, nemusia robiť sokoliarske skúšky pred sokoliarskou komisiou SKS pri SPZ, ale automaticky dostanú sokoliarsky preukaz, ktorí ich oprávňuje cvičiť a loviť s dravcom, samozrejme po dodržaní platných poľovníckych zákonov SPZ, a pokiaľ po skončení školy nepobudnete nejaký čas v niektorej krajine EÚ ako profesionálny sokoliar (a verte tomu, že niet hradu či odchovni v EÚ, kde by už naši sokoliari nerobili), ostanú vám aspoň krásne spomienky na zmysluplne využité čas najkrajších rokov vášho života.

Ak vás tento článok zaujal a máte záujem venovať sa tomuto tajomnému umeniu najstaršieho dedičstva loveckej kultúry - sokoliarstvu, môžete sa ešte aj teraz prihlásiť na sokoliarsky krúžok, ktorý navštevujú od prvého ročníka žiaci a žiačky našej, ale aj ostatných banskoštiavnických škôl a v treťom ročníku na predmet Sokoliarstvo.

Srdečne vás všetkých pozývame na sokoliarsku schôdzu každú stredu o 18:00 v ŠI SOŠL na 1. poschodí v Klube mládeže. Všetci ste vítaní.

Sokoliarstvu zdar!
Jozef Bajnok, 3.A

Krásna spomienka

Ako mladá „poľovníčka“, pochopiteľne, veľmi rada chodím na pochôdzky do lesa. Prechádzať sa po revíri, pozorovať zver, starať sa o ňu počas zimných mesiacov, no nie len vtedy, ale počas celého roka. Keď som bola ešte malá na postriežky a poľovačky ma brával môj starý otec, ktorý je už mnohé roky skúseným poľovníkom. Stále mi rozpráva krásne zážitky, ktoré zažil počas tých dlhých rokov! Vravieva mi, že popri týchto starostiach, ale i radoostiach sme zažili nejednu krásnu príhodu, pri ktorej sa nejednému milovníkovi prírody rozbúcha srdce a prebudí sa v ňom poľovnícka vášeň. Rada by som sa podelila aspoň s jednou aj s vami.

Tento zážitok sa stal už pred pár rokmi, ale nedá sa naň zabudnúť. Prišla jar. Všetko oživalo. Rozkvitnuté stromy a kvety poskytovali pastvu nielen pre oči, ale i pre nos. Bol máj a ja som čoraz častejšie chodievala pozorovať miesta, kde som pred rokom videla silného srnca. V ten rok sa objavil až ku koncu sezóny, a potom

akoby sa prepadol pod zem. Keď som o ňom rozprávala starkému povedal, že skúsime šťastie o rok. Sezóna bola predo dverami a ja opäť sadám na vyhliadnuté miesta a čakám na toho krásavca. V ten večer sa však neukázal. Videla som síce jedného, ale to bol mladý nádejný srnček. Nadišiel nový týždeň, mala som veľa práce a na prechádzku po revíri mi neostával čas. Keď prišiel víkend, hneď v prvé ráno, som opäť sedela na obvyklom mieste. Deň sa pomaly prebúdzal. Mladá diviaca so svojimi štyrmi pásikavými prasiatkami sa vracala z pola. Mladé zajace sa naháňali na lúke pred posedom, až sa nakoniec stratili v blízkom kroví. Bolo asi päť hodín, keď spoza kopca vybehli tri srny a za nimi „ON“! Spoznala som ho na prvý pohľad. Pomalým krokom sa blížil k posedu. Oproti srnám bol o poznanie väčší. Šedivú hlavu niesol nízko a hrubý krk prezrádza, že ide o starého srnca. Najviac ma upútalo jeho silne parožie. Hrubé, bohato perované kmene a na ich koncoch sa beleli ako sídlo ostré vetvy. Parožky mu vytŕčali asi desať centimetrov ponad uši. Nemohla som sa na neho vynadávať. Od posedu bol vzdialený asi tridsať metrov, takže som si ho mohla dôkladne obzrieť. Po polhodine sa pomaly prepásoval na okraj lesa a stratil sa mi z dohľadu. Doma som o ňom povedala starkému. Dohodli sme sa, že ráno ho pôjdeme spoločne pozrieť. Celú noc som sa

prehadzovala a nemohla som zaspáť. Myšlienky mi stále utekali za srncom a za jeho krásnym parožím. Ráno ma starký zobudil zavčasu. Ani som sa nestačila dôkladne prebrať a už sme kráčali k miestu, kde som včera videla nášho srnca. K posedu sme prišli ešte za tmy. Po polhodine čakania sa na okraji lesa čosi pohlo. Bol to mladý jeleň. Ktorého som tu vídávala aj predtým. Začalo sa prebúdzat slniečko. Minúty ubiehali, ale srnec sa neukazoval. Keď som už strácala nádej drgol do mňa starký so slovami :- POZRI, UŽ JE TU!-A naozaj, bol to on. Starký zdvihol ďalekohľad a začal si ho obzerať. -Je naozaj nádherný, povedal a podal mi ďalekohľad. Srnec bol od nás vzdialený asi tridsať metrov. Čakala som, čo sa bude diať. Pokojne sa pásoval, avšak stále otočený chrbtom k nám. Trvalo to všetko necelých desať minút. Starký mi naznačil, že bude strieľať. Pokojne ráno prerušil ohlušujúci vystrel. Srnec padol ako podťatý. Počkali sme istý čas a potom sme išli na nástrel. Srnec už zo seba vypustil svoju dušičku. Starkému som pogratulovala k úspešnému a krásnemu úlovku.

Cestou domov sme rozoberali raňajší zážitok. Boli sme spokojní, a verím, že Diana, bohyňa lovu, nám bude priať aj naďalej.

Martina Ďuračková 3.E

Zbohom život (život diviaka)

Nasledujem mamu a svojich súrodencov. Mám ich sedem. Utekáme o život, lebo nás nasledujú dotieravé psy, ktoré hlasno brešú. Utekáme a vedľa nás uháňa niečo malé rýchle. Hneď za tým počuť strašný hluk, ba priam to reže vzduch. Pochtivo bežíme za mamou, keď tu môj brat, ktorý bežal ako posledný, začal hlasno kvičať a ostal ležať za nami. Darma, že mi ho je ľúto, musím utekať, lebo dopadnem ako on.

Prichádza krásna jar. Ja už nie som s mamou a súrodencami. Žijem sám. Som opatrný, stále vidím a počujem môjho brata ako sa zvíjal v bolesti a nenasleduje nás. Je krásny augustový večer. Vetrím z hustých kríkov, či na tom poli predo mnou nie je nebezpečenstvo. Na pole vyšla srna so srncom, pre istotu ich pozorujem. Vedľa poľa pod lesom je niečo veľké drevené. Vychádzam na pole s úmyslom nažrať sa. Občas stojím a občas bežím po poli, keď mi ponad hlavu preletí opäť to malé a rýchle a počujem ten rachot. Ja sa rýchlo spamätám a bežím do svojho dlhoročného úkrytu. Myslím, že bezpečnejší by som už nenašiel.

Prešlo už sedem rokov čo som tu. Som tu a žijem so strachom o svoj život. Chodím sa napiť, nažrať a som v mojom úkryte. Sedem zím som prežil bez zranení a následkov. Iba v noci chodím na pašu a hneď z rána odchádzam. Tak je to aj teraz. Som nažratý a pomaly odchádzam. Trochu som sa dnes

zdržal. Bola búrka a ja som dlho nič nežral. Som na mieste, kde mi pred rokmi ponad hlavu niečo preletelo. Pridal som do kroku a v tom začujem opäť ten prekliaty rachot. Utekám ďalej, no v bruchu ma niečo veľmi zaštípe. Utekám čo mi nohy stačia, lenže tie sú stále pomalšie. Blisne mi myslou, že neďaleko je potôčik, ktorý ma celý život napájal. Prichádzam k nemu, ľahnem si doňho. Je to ukrutná bolesť. Postupne slabnem, oči ma tiež opúšťajú, vidím hmlisto a je to stále horšie. Ešte stále, aj keď ťažko, dýcham. Už ho vidím, počujem. Je to niečo iné ako ja. Je to snáď človek? Áno, je to on. Okolo neho pobehuje tá štvornohá beštia, ktorá nás vtedy naháňala. Hlava mi padá, pozriem poslednýkrát do lesa smerom k môjmu domovu a tu mi môj pysk zalieva voda. Do potôčika mi vyteká drahocenná krv a s ňou aj môj život. Hlavu mám na kameni, necítim už vôbec nič. Hlavou mi prelieta život, môj brat, ktorý tiež takto skončil. Majte sa dobre druhovia, kamaráti...Zbohom život, zbohom les môj...

Radomír Szabo, 3.A

Obrázky: http://www.nahuby.sk/obrazok_detail.php?obrazok_id=147001&poradie=3, <http://fotky.sme.sk/fotka/41268/les>

Komu patrí?

Uhádnete, ktorému profesorovi patrí tento psík? Volá sa Gino a je to srnčí ratlík alebo tiež trpasličí pinč.

Popis: Trpasličí hladkosrstý pinč čierno-trieslovej farby. Hlava hruškovitého tvaru, so zaguľatenou lebečnou partiou, výrazným stopom a zužujúcim sa ňucháčom, ktorý tvorí tretinu dĺžky hlavy. Oči guľaté, čo najtmavšie, vystúpené, navzájom dosť vzdialené. Uši v tváre písmena V, na konci zokruhlené, najlepšie vztýčené, príp. aj polosklopené. Krk suchý, ušľachtilo klenutý, bez laloka. Nohy kolmé, rovné, jemné, ale svalnaté, s mačacími labkami. Pohyb pružný, ľahký, vrtký. Telo s mierne širokým hrudníkom, dosahujúcim najmenej po lakeť, s krátkym, rovným a pevným chrbtom a s vtiiahnutým bruchom. Chvost vysoko nasadený, kupírovaný, nesený šikmo hore. Srst' krátka, lesklá, bez lých miest. Farba čierna s trieslovými fl'akmi.

Veľkosť: Kohútiková výška 17-23 cm, ideálna hmotnosť 1,8 kg.

Charakteristika: Veľmi svižný a vrtký psík s bleskovými reakciami a so značným temperamentom. Nedôverčivý voči cudzím ľuďom, oddaný svojej rodine. Inteligentný, čistotný, prispôsobivý.

Zvláštne nároky: Ako všetky pinče aj potkaniariky majú sklon k ubrechanosti. Pre svoju krehkosť nie sú vhodnými spoločníkmi najmenších detí. Musia byť ubytovaní vnútri.

Využitie: Spoločenský pes, vhodný aj do najmenších mestských bytov.

Správna odpoveď: Jeho majiteľom je pán profesor Černotka.

KOLLÁROVA ŠTIAVNICA

(1899 - 1982)

pri príležitosti 110. výročia narodenia maliara

10. marca 2009 sa uskutočnilo otvorenie výstavy Kollárova Štiavnica. Spolu so študentami 2.E a 2.A sme si mali možnosť prezrieť diela Jozefa Kollára, ale aj diela žiakov základných a stredných škôl, ktoré sú reprodukciami diel maliara. Našu školu reprezentoval Jaroslav Orság z 2.A. Možnosť pozrieť si jeho nádhernú reprodukciu vám chceme poskytnúť aj na stránkach nášho časopisu.

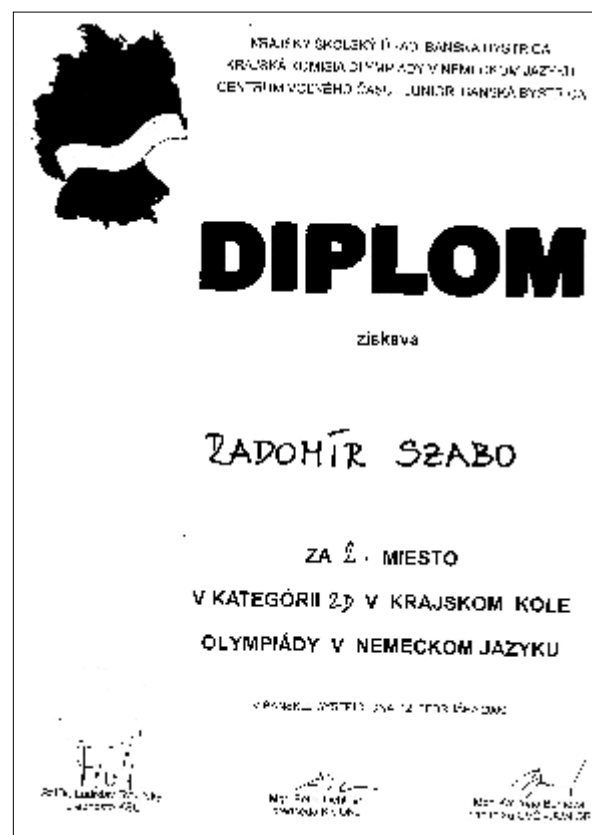
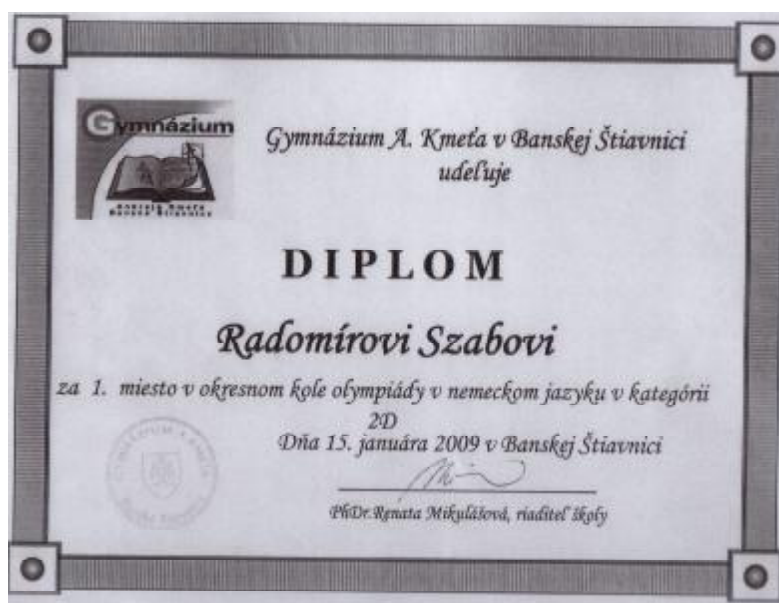
Originál Jozefa Kollára

ÚSPECHY SOŠL V BANSKEJ ŠTIAVNICI

OLYMPIÁDA NEMECKÉHO JAZYKA

S **I** **Á** **V** **N** **O** **S** **T** **N** **É**
O **C** **E** **N** **E** **N** **I** **E**
n **a** **j** **ú** **s** **p** **e** **š** **n** **e** **j** **š** **í** **c** **h**
r **e** **p** **r** **e** **z** **e** **n** **t** **a** **n** **t** **o** **v**
S **t** **r** **e** **d** **n** **ý** **c** **h** **š** **k** **ô** **i**
B **B** **S** **K**

Matej Priatka, prvý zľava.

Foto: Branislav Baka Miroslav Jevčák - Horské plemená psov v službách poľovníctva 2008

"Žít život vo väzení..."

Väzenie. Zajatý v úzkej injekčnej striekačke. Svet človeka sa zmenší na smutné rána a bláznivé večery. Ráno čakáš na malinkú dávku, bez ktorej si vieš predstaviť svet len v čiernej farbe. Večer sa stáva úžasný - svet je krásny, plný priateľov, známych a lások. Svet je kúsok tekutého šťastia v striekačke.

A potom sa opäť zobudíš do smutného rána. Svet je tmavý a bez dávky nevidíš z koľkých krásnych farieb sa skladá. Stačí tak málo, stačí povedať obyčajné a krátke nie. Bojíš sa, že stratíš priateľov? Nie, skutočných priateľov nájdeš až potom, keď sa prestaneš na svet

dívať
cez

drogovú clonu a objavíš množstvo úžasných vecí. Objavíš veselé rána a dni plné radosti a pokoja. Droga je väzenie preplnené chudákmi. Každý, kto nedokáže žiť bez dávky je úbožiak. Otvor oči a ujdí z toho väzenia.

Matej Priatka, 4.E

Naša škola sa každodenné

ZA ŽIVOT
BEZ
TABAKU

Naša škola sa každodenné

V tomto školskom roku naša škola požiadala Európsku komisiu o výchovno-vzdelávací balík HELP, ktorý sa rozdáva v rámci antifajčiarskej kampane HELP - Za život bez tabaku.

V balíku boli kvíz a propagačné materiály, ktoré špeciálne navrhli pre použitie v školách, manifest európskej mládeže "Za život bez tabaku", plagáty, 30 propagačných predmetov, napríklad náramky,

perá či papierové pišťalky. Všetky materiály sú dostupné v 22 oficiálnych jazykoch Európskej únie.

Kampaň HELP – Za život bez tabaku - zastrešuje Európska komisia. Inicializoval ju eurokomisár Markos Kyprianou. Cieľom je presvedčať mladých ľudí, aby nezačali fajčiť alebo aby skončili s touto nerestou.

Vo svete fajčí asi miliarda ľudí. Do roku 2025 to bude takmer 1,6 miliardy. Podľa Svetovej zdravotníckej organizácie (WHO) na ochorenia súvisiace s fajčením zomierajú ročne takmer štyri milióny osôb a ak bude trend fajčenia pokračovať, v roku 2025 už približne 10 miliónov ľudí.

„Fajčenie je drogová závislosť heroínového typu a najväčšia epidémia ľudstva, ktorá spôsobuje množstvo chorôb a utrpenia v civilizovanom svete. Fajčiar je pacient, chorý človek, ktorý sa potrebuje liečiť.“

predseda Slovenskej pneumologickej a ftizeologickej spoločnosti profesor Ladislav Chovan.

1.E trieda s balíčkom HELP

Pre šikovné hlavičky - rozumieme cudzím slovám?

Viete aké príslovia sa tu skrývajú ?

1. Chemická zlúčenina kyslíka a vodíka, ktorá produkuje minimálne 40 decibelov, pôsobí eróziu na vrstvy hornín uložených pozdĺž jej trajektórie.
2. Kto rezistuje pokušeniu podľahnúť túžbe nechať driemať vlastnú energiu, býva obklopený chlorofylom.
3. Strata priestorového vnímania; nie je na škodu suverenity nad osobami touto chorobou ešte viac postihnutými.
4. Číslo, ktorým môžeš vyjadriť svoju lingvistickú potenciú, sa rovná multiplikátoru tvojho vlastného ega.
5. Vodmilné stavovce nepatrných rozmerov nie sú ničím iným, než vodomilnými stavovcami.
6. Pri nadmernej inkrementácii mobility dolných končatín v značnom časovom rozpätí za účelom dosiahnutia naplnenia oxidom vodným krivule s držadlom dôjde jedného dňa k uvoľneniu molekúl spájajúcich túto krivulú s oným držadlom, čím sa menovaný subjekt rozdelí na dva segmenty.
7. Akustické vlny šíriace sa zo zdroja v ľudskom hrdle sa odrazia od bariéry kompaktnej hmoty a sila i kvalita spätnéj vlny je adekvátna originálneho impulzu.
8. I nhabitanti kolumbária preparovaní pomocou infračervených lúčov do stavu akceptovateľného pre ľudský organizmus nie sú schopné automatickej mobility pre perorálne použitie.
9. Striktné dodržiavanie zásad občianskeho spolužitia vedie k maximálnej dĺžke pešieho transferu jednotlivca, ktorý sa tak správa.

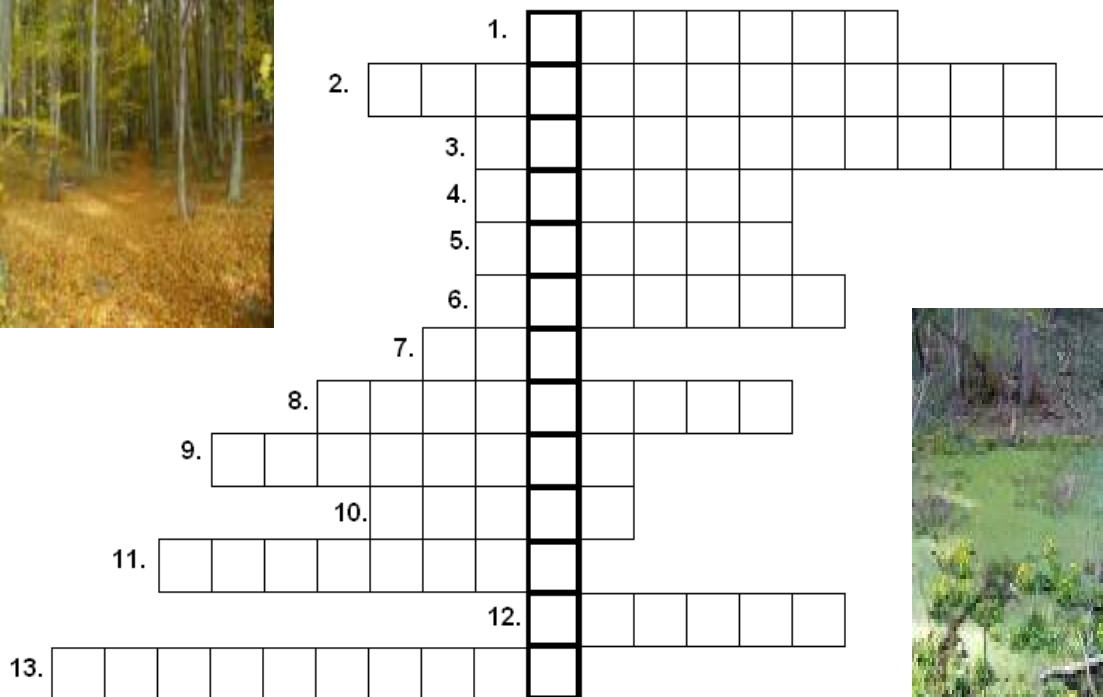

Správne riešenie nájdete na poslednej strane.

Obrázky: http://img2.flogpravda.sk/8f8/nsx_62058_m.jpg, <http://www.abecedazahrady.cz/files/1699.jpg>
http://i3.cn.cz/1206521306_200803260060_DDD_1.jpg,
http://www.europarl.europa.eu/multimedia/img/news/cont/20070110PHT01823/pict_20070110PHT01823.jpg.

http://www.fifik.sk/upload/05017_ryba.jpg, http://blog.sme.sk/blog/8457/187954/perex_foto_301.jpg

TAJNÍČKA

- 1 Konceptia všetkých plánov týkajúcich sa životného prostredia.
- 2 Ktorý krok v metodike LANDEP rozdeľuje socioekonomické javy na pozitívne a negatívne
- 3 Ekosystémy, ktoré sú extenzívne využívané.
- 4 Čo tvorí fázové rozhranie?
- 5 Prechodné pásmo medzi dvoma ekosystémami.
- 6 Úroveň, ktorá má najväčší význam pri vypracovaní ÚSES
- 7 Krajinoekologický- stabilizačný prvok.
- 8 Jednota neživého spoločenstva a živých organizmov.
- 9 Jeden zo znakov ekologickej stability.
- 10 Urbanistický útvar.
- 11 Katastrofy, ktoré majú regionálny dosah.
- 12 Čo môže byť interakčným príznakom?
- 13 Rastlinné druhy, ktoré poukazujú na zmeny (machy a lišajníky)

Dominika Rajtárová, 4.E

Riešenie nájdete na poslednej strane!

Učiť sa??? To je otázka!

Prečo sa učiť...

-Lebo mi to vždy hovorila babka („Len sa uč, budeš sa mať dobre) ... Vždy doplácame na to, že odignorujeme slová našich najbližších. Nakoniec zistíme, že mali pravdu.

-Pretože pri odpovedi pri tabuli nemáme tlak 160/90

-Lebo keď pokazíme písomku alebo nás nezoberú do školy, máme pocit, že sme preto urobili maximum a vy si myslíte, že ste hlúpi??? A možno tí, čo sa vôbec neučili urobili písomku a zobrali ich do školy, mali iba šťastie???

-Pretože spravíme radosť učiteľovi, že jeho práca má predsa zmysel

-Lebo rodičia sa majú čím chváliť svojim známym a my, ich deti môžeme byť na seba tiež hrdí.... za svoju vykonanú prácu

-Lebo do školy nechodíme jesť desiatu a kecať (...výklad učiva nie je kulisa ku kotkodákanu)

-Pre niekoho je to len trápny dôvod, ale žeby to (m)učenie rozvíjalo osobnosť???

-V škole trávime asi 18 rokov života, ... načo si to znepríjemňovať vsugerovaním nudy a nezájmu

-Školy existujú už storočia a je malá pravdepodobnosť, že sa vrátíme k dobe „čo si kto uloví“

-Aby sme sa dostali na strednú, vysokú školu, do práce,...aby sme boli úspešní

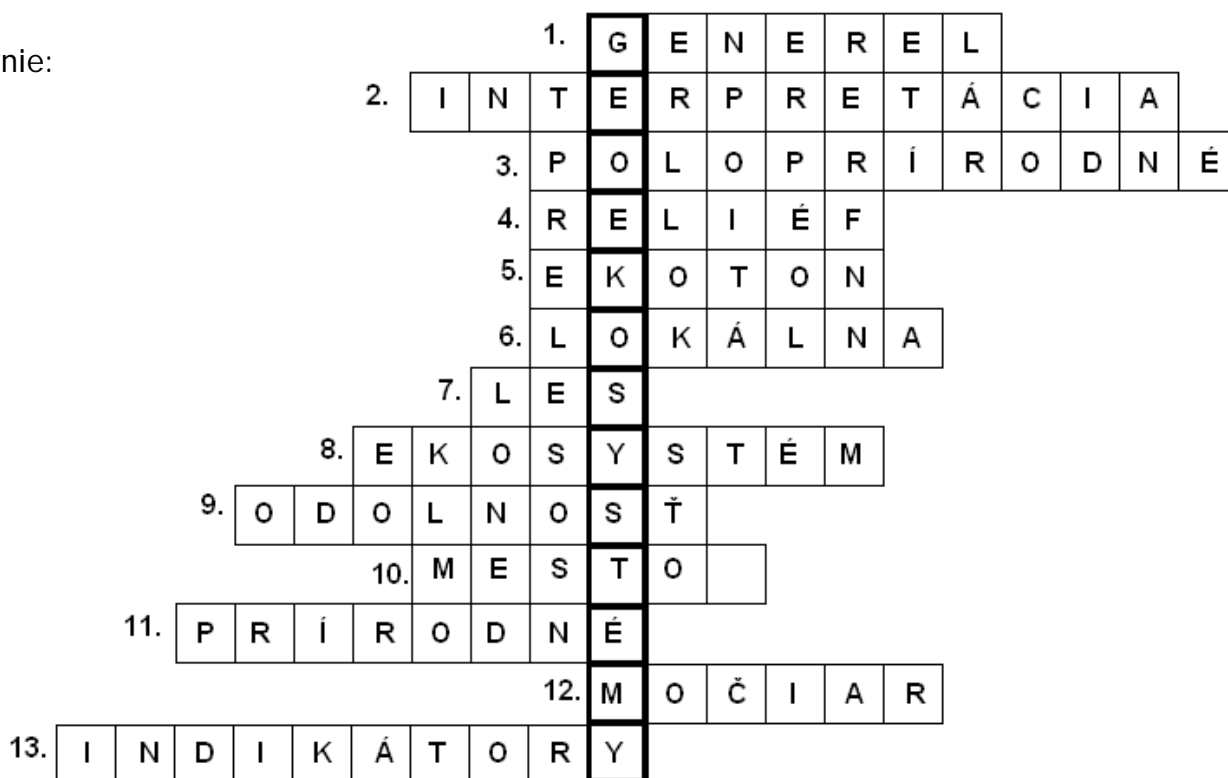
Pre šikovné hlavičky - rozumieme cudzím slovám?

Riešenie:

1. Tichá voda brehy myje.
2. Komu sa nelení, tomu sa zelení.
3. Medzi slepými je aj jednooký kráľom.
4. Koľko jazykov vieš, toľkokrát si človekom.
5. Aj malá ryba je ryba.
6. Tak dlho sa chodí s džbánom po vodu, kým sa nerozbije.
7. Ako sa do hory volá, tak sa z hory ozýva.
8. Pečené holuby nepadajú nikomu do úst.
9. S poctivosťou najďalej zájdeš.

TAJNICA

Riešenie:

LETOKRUHY – časopis pre lesníkov a všetkých, ktorí vedia čítať!

Vydáva: ZIS pri SOŠL B. Štiavnica

Redakčná rada: Andrea Orolínová, Katarína Trilcová, Eleonóra Valovičová

Spolupracovali: Martina Ďuračková, Štefan Petrikovič, Mária Jokalová, Martin Klunga, Adam Boroš, Lucia Jančeková, Terézia Korčoková, Daniela Kubašiaková, Dominika Rajtárová, Elena Fekiačová, Matej Priatka, Matej Kučera, Miroslav Haško, Martin Dubaj, Pavol Caňo, Jozef Skorčík, František Černotka, Ondrej Švába, Lenka Szabariová, Jaroslav Orság, Kristína Kráľková, Norbert Soročina, Patrik Špalek, Jozef Bajnok, Peter Lacko, Veronika Dudíková, Tomáš Mlynárik, Iveta Podušková, Mária Smutná, Ján Kotlár, Miroslav Uhrin, Radomír Szabo, Ondrej Halan, Vladimír Herda, Ida Hradilová, Maroš Turčáni, Juraj Šovčík, Marcel Golian

Jazyková úprava: Mgr. Mária Bucholcerová

Za materiálnu podporu ďakujeme: SOŠL B. Štiavnica

Tlač: ZIS - Tomáš Mlynárik

Toto číslo vyšlo: 19. 05. 2009

Náklad: 100 ks